

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **Š. .**, zast. JUDr. Ivanem Brožem, advokátem AK Hradec Králové, Střelecká 672, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, o příspěvek na péči, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, čj. MPSV-UM/810/14/4S-KHK, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, čj. MPSV-UM/810/14/4S-KHK a rozhodnutí Úřadu práce České republiky-Krajské pobočky v Hradci Králové, Kontaktního pracoviště Trutnov ze dne 29. 7. 2013, čj. MPSV-UP/1175184/13/AIS-SSL, s e z r u š u j í a věc se vrací k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 5.033,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2013, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí orgánu I. stupně. Prvoinstančním rozhodnutím došlo k přiznání příspěvku na péči žalobci, a to ve výši 4.000,- Kč měsíčně od dubna 2013, neboť se u něho jedná o II. stupeň závislosti – středně těžkou závislost, kdy vzhledem k svému zdravotnímu stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu, stanoveném stupni závislosti dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Žalobce namítal, že správní orgány posuzovaly jeho zdravotní stav bez jeho osobního lékařského vyšetření, sociální šetření pro potřeby odvolacího orgánu nebylo provedeno, ačkoliv žalobce toto navrhoval, neboť výsledky prvního šetření byly značně zkresleny v neprospěch objektivního posouzení jeho sociální situace, toto potvrzovala i čestná prohlášení osob, které o žalobce pečují a která předložil.

Odvolací orgán se nedostatečně vypořádal s tím, že žalobce je dle názoru správního orgánu schopen zvládat přesuny z postele na vozík, připravit, vybrat si a naservírovat hotový nápoj a potraviny ke konzumaci a sám zvládat dodržování stanoveného léčebného režimu, provádět léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky a pomůcky. Toto nemohl odvolací orgán správně objektivně zhodnotit, jelikož nebylo provedeno individuálně potřebné sociální šetření. Žalobce poukazuje na to, že při posuzování stupně závislosti zvládat základní životní aktivity dle § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, se pro bližší vymezení zvládání těchto aktivit a způsob jejich hodnocení využije vyhláška č. 505/2006 Sb., a dle Přílohy č. 1 se hodnotí schopnost osoby zvládat základní životní potřeby a stanoví stupeň závislosti, a to tak, že dle § 2a pokud není osoba schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v této příloze, tak není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce krom 6 oblastí, které není schopen zvládat dle žalovaného, není navíc schopen zvládat samostatně životní potřebu stravování a péči o zdraví, neboť není schopen u těchto zvládat alespoň jednu aktivitu, uvedenou v cit. Příloze. Za schopnost zvládat **potřebu stravování** je dle této Přílohy považován stav, kdy je osoba schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. Žalobce však nedokáže samostatně připravit si, vybrat a naservírovat hotový nápoj a potraviny ke konzumaci. Je plně upoután na invalidní vozík, bez pomoci jiné osoby se nedokáže přesunout z postele na vozík, pro to, aby si byl schopen jídlo naservírovat, potřebuje pomoc jiné osoby s přesunem na vozík, a potřebuje pomoc s ohřevem a přípravou pokrmu. Od prsních bradavek je ochrnutý dolů a u dolních ochrnutých končetin dochází k samovolnému pohybu, není schopen žádného přesunu a naservírování hotových pokrmů a nápojů ke konzumaci z kuchyňské linky k jídelnímu stolu a zpět z důvodu nebezpečí opaření se či jiného poškození. Odvolací orgán přitom poukazoval na to, že na základě provedeného sociálního šetření bylo prokázáno, že žalobce s obtížemi zvládá uvaření čaje či kávy, což samo o sobě vyvolává značné pochybnosti o tom, jak je schopen si je

naservírovat, nalít a samostatně připravit. Od večerních osmi hodin je žalobce do osmi hodin ráno upoután plně na svém lůžku, sám není schopen přesunu na invalidní vozík a doplnit tak dle potřeby energii či tekutiny, což samo o sobě dále rozšiřuje nemožnost zvládání jednotlivých charakteristik potřeby stravování v těchto hodinách. K potřebě **péče o zdraví** pak žalobce uvádí, že dle Přílohy je za ni považován stav, kdy je osoba schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčení a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky a pomůcky. Žalobce není schopen dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky a pomůcky. Není schopen používat dolní část svého těla včetně všech svěřáčů, z tohoto důvodu potřebuje pomoc nejenom s přebalováním a ošetřováním opruzenin a odřenin kůže z důvodu nošení přebalovacích plen (již několik měsíců k němu dochází ošetrovatelka na ošetřování odřeniny, která se jen s obtížemi hojí a je následkem jeho podzimní hospitalizace), ale dále užívá katetr na vývod moči, který mu musí být měněn a často dochází k jeho samovolnému uvolňování (mnohdy je v této situaci ve své domácnosti sám a není schopen si toto opravit, čímž dochází k úniku moči do oblečení). Z tohoto důvodu potřebuje častou lékařskou či ošetrovatelskou pomoc s jeho vyměňováním či i běžným používáním během dne. Léky mu jsou obstarávány, nošeny a připravovány ošetrovatelskou službou. Dle doložených čestných prohlášení paní Kolbové a pana Heráka si žalobce není schopen sám provádět základní ošetrovatelská opatření, což dále dokládá nemožnost zvládání potřeby péče o zdraví. Všechny tyto skutečnosti byly doloženy odvolacímu orgánu, ten však toto dostatečně nezhodnotil, své rozhodnutí opřel pouze o svůj posudek, vypracovaný posudkovým lékařem. Schopnost zvládat základní životní potřeby měla být hodnocena v přirozeném sociálním prostředí, i s ohledem na věk žalobce. Žalobci bude 56 let, toto mu značně znemožňuje adaptaci do pozice postiženého člověka, nemluvě o celkové péči o svoji osobu. Posudkový lékař se přitom zabýval zvládáním jeho základních životních potřeb pouze na základě zdravotnické dokumentace, nezhodnotil jeho celkovou osobní výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity, ani uzpůsobení jeho sociálního prostředí. Z lékařské dokumentace plyne, že žalobce trpí paraplegií, která značně komplikuje jeho současnou životní situaci i možnost péče, jeho zdravotní stav se oproti počátku r. 2013 značně zhoršuje. Navrhl proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný soudu předložil dne 24. 4. 2014 písemné vyjádření, z něhož plyne, že odvolací orgán si vyžádal posudek PK MPSV, z něhož vyplývá, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl schopen zvládat základní životní potřeby mobility, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, výkonu fyziologické potřeby, osobní aktivity a péče o domácnost. Při posudkovém hodnocení měla PK k dispozici posudkový spis LPS OSSZ Trutnov, spis žalovaného, zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře, sociální šetření provedené Úřadem práce dne 21. 6. 2013, lékařské nálezy z léčebného pobytu žalobce v Luži-Košumberku z listopadu 2012 a února 2013, chirurgický nález Trutnov z listopadu 2012 a března 2013, urologický nález ze srpna 2013 a byly přiloženy stvrzenky pečovatelské služby a čestná prohlášení osob o poskytování pomoci při péči o zdraví. V rámci doplňujícího posudku si pak PK vyžádala závěrečnou zprávu urologické kliniky z listopadu 2013, zprávu z hospitalizace žalobce na urologii z prosince 2013 a byly doloženy i zprávy urologie z prosince 2013 a ledna 2014, zpráva z pohotovostní urologické ambulance ze srpna 2013 a chirurgický nález z prosince 2013. Žalovaný uvádí, že PK ve svém

posudkovém zhodnocení uznala jako nezvládané základní životní potřeby mobilitu, ovšem dle podkladové dokumentace je žalobce schopen na mechanickém vozíku samostatně se pohybovat, proto není důvod, proč by si stravu nevybral a na vozíku nepřevezl. Složitější příprava stravy či vaření teplých nápojů apod. se v základní životní potřebě stravování nehodnotí, je hodnocena v rámci základní životní potřeby péče o domácnost, která byla uznána jako nezvládaná. Ze sociálního šetření pak plyne, že žalobce je schopen (i když s obtížemi) uvařit si čaj či kávu. Dále pak byla uznána jako nezvládaná základní životní potřeba výkon fyziologické potřeby, výměna močového katetru však nespadá do úkonů poskytovaných pečovatelskou službou, což si i PK telefonicky ověřila. Dle podkladové dokumentace tato výměna probíhá na urologické ambulanci cca po 6 týdnech, žalobcem uváděné obtíže s močovým katetrem nebyly objektivizovány, stejně jako nebyly v odborných lékařských nálezech doloženy žalobcem uváděné opruzeniny a odřeniny kůže. V základní životní potřebě péče o zdraví je hodnocena schopnost léky samostatně užívat, tj., vzít si je např. z týdenního dávkovače v určenou dobu. Jejich obstarávání není součástí hodnocení základní životní potřeby péče o zdraví. PK v doplňujícím posudku popsala žalobcovu plnou orientovanost, má zachovalou funkci horních končetin – udává normální hybnost a dobrou svalovou sílu ve všech segmentech, jemná motorika bez omezení. Dle podkladů je popisován sed na mechanickém invalidním vozíku jako stabilní, je schopen se na něm pohybovat samostatně v bezbariérovém prostředí, zvládne obléknout horní polovinu těla, s dolní polovinou potřebuje pomoc, potřebuje pomoc při celkové hygieně, jištění při přesunech na invalidní vozík a zpět. Z uvedených zachovaných funkčních schopností odvolatele plyne, že by měl po adaptaci na nové řešení odvodu moči epicystostomií zvládnout základní ošetřovatelskou péči o vývod epicystostomie samostatně, t.č. je stav krátce trvající a nelze hodnotit event. nutnou pomoc při tomto úkonu z hlediska dlouhodobosti. Předložené odborné nálezy dokládají akutní zhoršení zdravotního stavu, které i dle propouštěcí zprávy z kliniky ze dne 8. 12. 2013 po залечení nemá vliv na změnu kvality života žalobce, když základní péči o epicystostomii by měl po zacvičení zvládnout sám. Výměna katetru a návštěva zdravotních zařízení se v základní životní potřebě péče o zdraví nehodnotí, jednalo by se o pomoc při mobilitě, vyřizování osobních záležitostí, což bylo uznáno v základních životních potřebách mobilita a osobní aktivity jako nezvládané. Žalobce tak i dle doplněného posudku PK nezvládá samostatně 6 základních životních potřeb, jedná se tak v souladu s ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni závislosti, tj. středně těžkou závislost. Ve vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí namítá, že nedošlo k novému sociálnímu šetření, u jednání komise nebyl osobně přítomen a nebyla zohledněna jím předložená čestná prohlášení, nynější příspěvek nepokrývá veškeré jeho náklady, které má se zajištěním péče o svoji osobu. Případná žádost PK o nové sociální šetření je zcela v její kompetenci, např. z důvodu nedostatečné podkladové dokumentace, PK v případě žalobce měla však podklady dostatečné. Rovněž posouzení zdravotního stavu žalobce bez jeho přítomnosti je zcela na zvážení PK. Za dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav se dle poznatků lékařské vědy má stav, který trvá déle než rok, žalobcem uváděné zhoršení od listopadu 2013 proto dosud takto hodnotit nelze. Žalovaný správní orgán navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při jednání soudu dne 8. 9. 2014 žalobce vypověděl, že pomocí horních končetin je schopen např. naporcovat si stravu, ovšem kuchyňskou linku má vysokou, nemůže se na ní najíst, a proto je nutné, aby strava i nápoje byly dopraveny na stůl. Má

spasticitu dolních končetin, nemůže na ně nic položit, při přesunu by se vše rozlilo či vysypalo. Je tak plně odkázán na pomoc jak při stravování, tak i pití, konečně, v noci je sám a upoután na lůžko. Je přesvědčen, že na základě uvedených skutečností není schopen samostatně zvládat úkon stravování. K dalšímu úkonu péče o zdraví pak uvedl, že prakticky po dvou, nejvýše třech dnech potřebuje dopomoci při výměně sáčku i celé manipulaci s katetrem, sám není schopen s tímto bezpečně manipulovat. Tyto výrobky nejsou kvalitní, občas se i protrhnou, toto se již stalo často a on je pak mokrý, byl několikrát nucen zavolat i sanitku a pomoc mu byla poskytnuta ve zdravotnickém zařízení. Jinak toto běžně vykonává ošetřovatelka, což doložil i čestným prohlášením. Trpí opruzeninami, pleny a ošetření těchto problémů mu musí každý den provést ošetřovatelka. Za to, že tyto problémy sociální šetření nezjistilo, žalobce nemůže. Uvedl, že byl v nemocnici, dostal recept na antibiotika, ale nemohl je týž den brát, neboť mu je neměl kdo přinést. 6. 9. 2014 ve večerních hodinách mu bylo velmi špatně, nemohl dýchat, sanita ho odvážela ale až po 25 minutách, protože jim nebyl schopen otevřít. Kdyby měl infarkt, ani by mu nemohli pomoci. Soudu žalobce předložil cit. nález, z něhož pak soud zjišťuje, že je popsán i rozsáhlý sakrální dekubit a dekubit v glut. oblasti vpravo. Zástupce žalobce plně odkázal na žalobní námitky i výpověď žalobce a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Na náhradě nákladů řízení žalobce účtoval náklady právního zastoupení, spočívající ve třech úkonech právní služby, třech režijních paušálech, včetně DPH a dále pak náklady jízdy žalobce k jednání soudu a zpět. Tyto spočívají v jízdě osobním automobilem Chrysler Voyager, s průměrnou spotřebou pohonných hmot cca 9 litrů/100 km, cesta z Trutnova do Hradce Králové a zpět činí 104 km a cena pohonných hmot byla 34,90 Kč/ 1 litr.

Ze správního spisu soud konstatoval, že žalobce podal dne 29. 4. 2013 žádost o příspěvek na péči, spolu s oznámením o poskytovateli pomoci, dne 21. 6. 2013 bylo provedeno sociální šetření. Poté byl OSSZ Trutnov vypracován posudek o stupni závislosti, a to dne 26. 6. 2013, s tím, že se jedná u žalobce o II. stupeň – středně těžkou závislost na pomoci jiné osoby, když žalobce není schopen samostatně zvládat 6 základních životních potřeb, a to mobilitu, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity a péči o domácnost. Dne 29. 7. 2013 pak orgán I. stupně – Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Hradci Králové, Kontaktní pracoviště Trutnov – vydal rozhodnutí, kterým žalobci přiznal od dubna 2013 příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč, a to s odkazem na § 4, 8 a § 9 zákona o sociálních službách. Žalobce doložil k svému odvolání Čestné prohlášení o poskytování pomoci při stravování, a to p. J. K., která poskytuje žalobci pomoc s vybráním, přípravou, ohřevem a servírováním hotového jídla a pití, a to od dubna 2013, dále pak totéž prohlášení p. L. H., který poskytuje pomoc obstarávání hotového jídla a nápojů, servírování a přípravu jídla a nápojů a pomoc s přesunem na invalidní vozík a jeho usazení k jídelnímu stolu. Dále žalobce předložil výpis z dokumentace Hamzovy odborné léčebny pro děti a dospělé v Luži-Košumberku, Posudek o bolestném a ztíženém společenském uplatnění dle vyhl. č. 440/2001 Sb., lékařskou zprávu urologické ambulance Trutnov ze dne 9. 8. 2013 o výměně katetru, stvrzenky o platbách Pečovatelské služby Trutnov za červen a červenec 2013. Dále se ve spisu nacházejí čestná prohlášení p. K. o pomoci s výměnou katetru a p. H. o pomoci s přesunem žalobce z invalidního vozíku na postel a zpět a s přesunem do zdravotnických zařízení. Odvolací orgán si vyžádal posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové, který byl vypracován 2. 10. 2013. PK uvedla, že u žalobce se jedná o spastickou paraplegii dolních končetin a neurogenní močový měchýř se zavedeným

permanentním katetrem jako následek střelného poranění hrudní páteře s transversální lézí míšní dne 1. 9. 2012, stav po neurochirurgické operaci s odstraněním projektilu z oblasti Th5/6, reaktivní depresivní syndrom v remisi. PK v posudku mj. uvádí, že dle podkladové dokumentace je žalobce schopen se na mechanickém vozíku samostatně pohybovat, proto není důvod, proč by si stravu nevybral a na vozíku nepřevezl. S odkazem na sociální šetření pak je, i když s obtížemi, schopen si uvařit kávu a čaj. Výměna močových katetrů nespadá do úkonů poskytovaných pečovatelskou službou, ta probíhá na urologické ambulanci cca po 6 týdnech, uváděné obtíže s močovým katetrem nebyly objektivizovány, v lékařských nálezech nejsou uváděny opruzeniny a odřeniny kůže. PK tak dospěla k obdobnému závěru o tíži II. stupně závislosti žalobce na pomoci jiné osoby. Po hospitalizaci žalobce pak PK svůj posudek dne 16. 1. 2014 doplnila, uvedla, že měla k dispozici lékařské nálezy z mezidobí, u žalobce se t.č. jedná dále o stav po ruptuře močového měchýře v.s. iatrogenní s difúzní peritonitidou 10. 10. 2013, stav po sutuře močového měchýře s drenáží dutiny břišní 10. 10. 2013, stav po operační revizi a resutuře 29. 10. 2013, přechodná derivace moči močovým katetrem a epicystostomií, stav po extrakci permanentního močového katetru v 12/2013, trvalá epicystostomie s plánovanou výměnou katetru á 5 týdnů. PK setrvala na původním hodnocení závažnosti potřebné pomoci žalobci se základními životními úkony, konstatovala, že u žalobce došlo k akutnímu zhoršení zdravotního stavu, jak popsáno, s tím, že je předpoklad trvalé drenáže moči epicystostomií s výměnou katetru cca po 5 týdnech, žalobce by měl po adaptaci na nové řešení zvládnout základní ošetrovatelskou péči o vývod epicystostomie samostatně. Posléze bylo vydáno napadené rozhodnutí žalovaným, jak uvedeno výše.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla důvodná.

Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, upravuje podmínky poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z ust. § 7, kde je uvedeno, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby, uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládnutí základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83, nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb...

Dle § 8 odst. 2 cit. zákona se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
- c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Z ust. § 9 odst. 1 písm. d) a h) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění pak plyne, že při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby (pod písm. d) stravování a pod písm. h) péče o zdraví). Z odst. 4 plyne, že při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Odst. 5 tohoto předpisu upravuje uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě tak, že musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení pak stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb. v platném znění. Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce. V § 1 je dále uvedeno, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby, při hodnocení zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury, tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Ustanovení § 2a cit. vyhlášky pak upravuje řečené v tom smyslu, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Příloha č. 1 předpisu upravuje vymezení schopností zvládat základní životní potřeby – pod písm. d) – **stravování** – se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. Pod písm. h) je pak upravena základní životní potřeba **péče o zdraví**, kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky a pomůcky.

Soud je po přezkoumání a projednání věci přesvědčen, že v daném případě se zejména orgán I. stupně nevěnoval věci žalobce s patřičnou důsledností. Z žalobních námitek i výpovědi žalobce před soudem je patrné, že žalobce není dostatečně schopen minimálně naservírování potravy a nápojů, neboť, jak uváděl, dolní končetiny a jejich samovolný pohyb mu nedovolí jakkoliv potraviny a nápoje přemístit a jíst a pít z kuchyňské linky nedokáže pro její výšku. Je tak nasnadě, že, pokud není schopen přemístit nápoje a potraviny ke stolu a tedy je naservírovat, není schopen, s ohledem na výše cit. předpisy, této základní životní potřeby. Z dalšího pak vyplývá i jeho neschopnost samostatně se opatřit a ošetřit při jím uváděných zdravotních problémech, soud zde podotýká, že správní orgány se sice vypořádaly s tím, že výměna katetru probíhá ve zdravotnickém zařízení cca po 5 – 6 týdnech, ale dostatečně nezhodnotily, že žalobce má dlouhodoběji problém s běžným denním provozem a obsluhou tohoto zařízení, které není schopen dostatečně obsluhovat a provádět následné ošetření a převlečení. O těchto problémech a potřebné dopomoci předložil čestná prohlášení osob, které mu musí vypomáhat v prakticky každodenním režimu. Soud proto dospěl k závěru, že v daném případě došlo k vadě řízení, kdy nebyl dostatečně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, došlo tak k porušení ust. § 3 správního řádu. Soud je přesvědčen, že sociální šetření v daném případě, včetně řízení posudkového hodnocení musí věc doplnit a žalobcem namítané skutečnosti neschopnosti uváděných úkonů seriózně vyargumentovat. Z uvedených důvodů tak shledal soud žalobu důvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. ji proto zrušil a dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Z odůvodnění vyplývá, že za rozhodnutí, které není v souladu se zákonem, soud zhodnotil i rozhodnutí orgánu I. stupně, proto zrušil obě rozhodnutí, vydaná ve věci žalobce, a to dle ust. § 78 odst. 3 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalobce účtoval náhradu nákladů řízení, které se skládají z nákladů právního zastoupení a nákladů jízdného žalobce k jednání soudu a zpět. Zástupce žalobce účtoval náhradu za provedené tři úkony právní služby, soud přiznal, s odkazem na ust. §§ 9, 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 3x 1.000,- Kč, dále pak tři režijní paušály (§ 13) 3x 300,- Kč, kdy 21 % DPH činí částku 819,- Kč, celkem tedy částku 4.719,- Kč. Žalobce cestoval s průvodcem k jednání soudu osobním automobilem Chrysler Voyager, který má průměrnou spotřebu paliva 9 l/100 km, kdy cesta do Hradce Králové a zpět do Trutnova činí celkem 104 km, což při ceně paliva 34,90 Kč činí částku 314,- Kč. Celkem tak žalovaný zaplatí k rukám právního zástupce žalobce částku 5.033,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 8. září 2014

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně